

grevet af nogen smitsom Sygdom (§§ 2 og 10), eller øjensynlig lide af Tuberkulose (§ 11), ligesom han ogsaa kan paabyde, at Kreaturer, der sættes paa fælles Græsgang, forinden undersøges af en Dyrlæge. Amtmanden skal derhos være bemyndiget til, naar han dertil finder Anledning, at lade foretage Desinfektion af offentlige Reifestalde og lignende Opholds- og Samlingssteder for Husdyr andetsteds fra samt til, naar Fare for Udbredelse af nogen ondartet smitsom Sygdom skønnes at være til Stede, ved en Dyrlæge at lade foretage en almindelig Undersøgelse af alle Husdyr af en vis Art i saa stor en Del af Amtet, som det findes nødvendigt.

Hingste og Tyre, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning for Betaling, skulle hvert Aar paa Ejerens Bekostning underkastes et Sundhedseftersyn af en eksamineret Dyrlæge, hvis derom udstedte Attest af Ejeren bliver at forevise for vedkommende Politimester eller Sognefoged, forinden den offentlige Bedækning ved Dyret maa tage sin Begyndelse. Saa længe denne vedvarer, er Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyret, pligtig at tilkalde en Dyrlæge, saasnart der hos Dyret maatte vise sig noget mistænkeligt Sygdomstilfælde. Samme Regler gælde ogsaa for Hingste og Tyre, tilhørende Aktieselskaber eller Foreninger.

Naar Fare for Udbredelse af nogen ondartet smitsom Sygdom skønnes at være til Stede, kan Indenrigsministeren paabyde Dyrlægetilsyn med Svineslagterier, Andels- og Fællesmejerier, der drive Svinehold, Stalde, der af Kreaturhandlere bruges til Opstaldning af Kreaturer, eller andre Næringsbrug, der i særlig Grad frembyde Fare for Smitte; de med Dyrlægetilsynet forbundne Udgifter udredes af Statskassen.

§ 13.

Paa Vossepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan befrygtes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, efter Forhandling med det veterinære Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger. Kun hvor Svineholdet alt bestod ved denne Lovs Ikrafttræden, tilstaaes der Erstatning for det ved Forbudet forvoldte Tab. Erstatningen, der udredes af Statskassen, ydes derhos kun til private og for det direkte Tab. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den nævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paabyde de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning under offentligt Tilsyn, Forbud mod Salg eller Bortbringelse paa anden Maade af levende Svin undtagen til øjeblikkelig Slagtning m. v.

§ 14.

Naar der er Grund til at antage, at der i et fremmed Land er udbrudt nogen smitsom Sygdom blandt Husdyrene, kan Indenrigsministeren udstede Forbud imod Indførsel fra dette Land af den angrebne Art af Dyr samt af raa Handelsprodukter af samme, saasom Haar, Huder, Talg og Rød, saavel som ogsaa af andre Dyr og Genstande, hvorved Smitte kan indføres.

Naar saadan Sygdom er udbrudt heri Landet, kan den nævnte Minister derhos enten helt forbyde Overførsel af den angrebne Art af Dyr saa vel som af andre Dyr eller Genstande, hvorved Smitte kan forplantes, fra den Landsdel, det Amt eller den afgrænsede Del af samme, hvor Sygdommen er forekommen, til andre Dele af Landet eller gøre Afgang hertil afhængig af saadanne Betingelser, saasom Tilvejebringelse af Sundhedsattester, som menes fornødne for at hindre Smitteens Udbredelse.